

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Regulae Cancellariae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

in const. pacitare nonorum, num: 66, in octava fallent.

Secundò, an in crimen heresis detur remissio? Respondetur ex Cov. præd: q. c. 11, n. 12, circa ultimum, quod sic, quando petitur remissio à judice delicti, vel originis gl. in c. ut committit, de heret: lib: 6.

REGULÆ CANCELLARIE.

Dubitari solet, quando incipiunt obligare Regulæ Cancellarie, verbi gratia, mortuo Papa, dicit communis sententia plurimorum Doctorum. Regulas Cancellarie spirare, exinde reservationes, quo usque successor faciet alias regulas. Dubitatur, inquam. Creatur prima die Martii, inde die decima facit regulas, postmodum die quindecima eas publicat, à quo die incipit incurtere reservatio? Respondetur, quod incipit in causa canonatus, & præbendæ, & Gem. cons: 92, col: 2, dicit, quod à die publicacionis, Aeneas vero tract: de ref: 4, p. princ: effect: 21, dicit, quod à die editionis, & citat Gl. in proem: reg: tamen ego censio cum Gem: ratio est vulgatissima, legem incipere obligare à die promulgationis, qua est causa formalis legis sanctæ, Sot. l: 1, q: 1, ar: 4, de iust: & iur: D. Th. q: 99, & habetur in c. 1, & ibi gl. in yer: publicè, de postul: præl: & Gom: q: 2, in reg: Cancel: f: 8, col: 2, Sylve. in ver: lex: §: 6, Rom: sing: 286. Foller. in Addit: ad Maran: 4, p. dist: 4, num: 61, & ipse met Aeneas loc: cit: concordando, dicit, quod quo ad peccatum non ligant, nisi

post publicationem, quoad collationem à die editionis: ego vero quoad utrumque à die promulgationis, bene verum est, quod sufficit publicatio facta Romæ, & nota hunc casum pro practica quotidiana, quia potest accidere vacatio alicujus beneficii à die obitus Papæ usque ad promulgationem regularum, & de eo poterit Episcopus disponere, quia tunc non currit alternativa, nec reservatio, prout inferius abundantius, in ver. reservatio, c. in istis, §: leges, 4, distinct.

RESIDENTIA.

Primò, quod aliquod beneficium requirat residentiam, quando tempore potest praescribi?

Respondetur, pro spatio quadraginta annorum.

Secundò, de residentia Episcoporum, licet dictum sit sup. quorum causa ad Metropolitanum, & ad Nuntium Apostolicum spectat: est etiam notandum, quod dicit Azo. in Sum. l. 7. de Epis. & cler. rub. 6. quod Episcopi quando recessunt à suis Ecclesiis debent habere literas suorum Metropolitanorum, vel Patriarcharum, vel Imperatoris, quod vix hodie observat, & annuit Sac. Conc. Trid. sess. 6, ca. 1, de refor. & sess. 23, cap. 2, de refor.

Tertiò, absentia causæ quænam sint potissimum, vide Azo. in Sum. lib. 2, Codicis, rub. 49. & licet loquatur de milibus, tamen valet argumentum ad militiam ecclesiasticam, prout patet vulgatis, facit pro Conc. Trid.

sess.